

על הפרשה בחרוזים

ויצא

לכך שמעשית חסד – דבר לא
מאבדים/ ושמותור – לעולם לא
מפסידים!

"הפעם אודה את השם" אמרה לאה
לאחר שילדה את יהודה/ אומרים
חז"ל: היא הראשונה שאמרה להשם
תודה.

ומיד קשיה עצומה עולה מאליה: /
וכי שלשת האבות הקדושים, לא
הודו להשם לפנייה??

והרי הם תקנו לנו את שלש התפלות/
הם הודו להשם בימים ובלילות.

אולם יש לתרץ ברמז ודרוש/ כי
למלה הודאה ישנו עוד פרוש:

להודות – מלשון 'הודאה על האמת'/
להכיר בטעות, להתנצל ולהתחרט.

לאה היתה הראשונה בתבל/ שידעה
להודות מבלי להתבלבל,

כי מה שנראה כרעה ואסון/ הוא
בעצם מקור לשמחה וששון.

כי דוקא בשל היותה שנואה ודחויה/
זכתה היא להוליד את רב שבטי י-הו-

ובזכות אותה הודאה אנו חיים
ועומדים/ ונקראים עד היום בשם:
יהודים.

נמשיך בדרך זו לעבד את הא-ל /
ונזכה לאור של חנכה – להודות
ולהלל!

יעקב אבינו לחרון כבר הגיע/ אך
פתאום נזכר במידע המפתיע:

שבדרך עבר ליד מקום המקדש
המרהיב/ אך לא עצר להתפלל שם
מעריב.

החליט למסד נפש, והסב לאחור/
מיד קפצה לו הדרך, ובא לקראתו הר
המור!

בא הדבר ללמדנו, שכשמדבר בחפצי
שמים/ צריך להתחיל גם כשקשה,
פשוט לקפץ למים.

ואפלו שהדבר נראה לא ישים/ נעשה
רק צעד – וכבר יגיעו נסים.

"יש השם במקום הזה ואנכי לא
ידעתי"/ ע"פ החסידות יש פה מסר
פנטסטי:

פאשר אדם את אנכיותו לא יודע/
וכל כונתו רק לאחר לסייע.

מיד באותו המקום השכינה תשרה/
וזוהי עצה חשובה ביותר בעבודת
הבורא.

"ויאהב גם את רחל מלאה"/ כלנו
יודעים שלאה היתה השנואה.

אולם ל-מ' של "מלאה" עוד משמעות
מאירה: היא איננה באה להורות רק
על אהבה יתרה.

זו מ' שבאה לתת הסבר לשואל/
מדוע אהב יעקב את רחל:

מלאה – מתוך החסד שעשתה רחל
עם לאה/ גברה אהבתו אליה – וזו
דגמה נפלאה –

מחבר: עוז חקק © לתגובות ולקבלת העלון
במייל: 052-7662106 ozhakak76@gmail.com

לרפואת: מו"א ר' הרצל אלדד בן סעידה, אוריית בת רוזה,
ברוך בן טוביה, גאולה בת פרומה גיטל, שלום בן גילה,
איתי בן נעמה חיה, יעקב בן שרה מלכה לע"נ: פרידה
בת אסתר, אבישי בן שושנה, רענן בן שמחה